№ 164. Wtorek 21. Lipca 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Na polepszenie dotacyi nauczyciela szkoły trywialnej w *Wełdzirzu*, w obwodzie stryjskim, zapewniły poniżej wymienione partye następujące datki:

1) Gmina Wełdzirz zakupiła na korzyść dotacyi nauczyciela za kontraktem kupna z 26. stycznia 1855 od włościanina Semiana Danylaka połowę gruntu położonego pod N. kon. 27-N. rep. 2 za 110 złr. m. k., z którego dochód oszacowany został na 40—42 zł. w. a. 2) Chrześciańska gmina Wełdzirza obowiązała się podwyższyć płacę gotówką z 84 złr. 10 kr. m. k. czyli 88 zł. 37½ c. w. a. na 111 zł. 4 c. w. a. 3) Filialna żydowska gmina Wełdzirza zapewniła roczny dodatek w kwocie 32 zł. w. a. 4) Właściciel hamerni miedzi. W. Andrzej Fiałkowski, na czas swego zamieszkania w Wełdzirzu zamiast dotychczasowych 2 złr. m. k. czyli 2 zł. 10 c. w. a. rocznie 5 zł. w. a. 5) Gr. kat. pleban. x. Chryzanty Kolankowski na czas swego urzędowania kapłańskiego w Wełdzirzu rocznie 2 zł. w. a. 6) Rz. kat. pleban x. Józef Portig na czas swego plebaństwa w Wełdzirzu rocznie 1 zł. w. a. 7) Leśniczy p. Ernest Hauser na czas swego pobytu w Wełdzirzu rocznie 2 zł. w. a. 8) Nowy właściciel wsi W. Jan Matkowski na czas swego posiadania tej wsi rocznie 6 zł. w. a., tak że nauczyciel łącznie z dochodem z gruntu w kwocie 42 zł. będzie pobierać rocznie 201 zł. w. a.

Właściciel wsi W. Jan Matkowski zapewnił oprócz tego 9) rocznie. 6 niższo-austr. sągów miękkiego drzewa na pniu, a gmina obowiązała się 10) ścinać to drzewo i przystawiać do szkoły. Wreszcie obowiązała się jeszcze chrześciańska gmina Wełdzirza: 11) budynek szkolny bez wszelkiej pomocy utrzymywać jak dotąd zawsze w dobrym stanie; 12) sprawiać porządki szkolne, i 13) utrzymywać stróża przy szkole.

Okazana temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim, podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 21. lipca.

Najnowsze wiadomości telegraficzne z Paryża, sięgające do 19go b. m., przyniosły już bliższe nieco szczegóły o wrażeniu, jakie sprawiła tam odpowiedź rosyjska na noty trzech mocarstw. Otóż wszystkie znakomitsze dzienniki paryzkie wyrażają się niekorzystnie o tej odpowiedzi, i zapewniają przy tej sposobności, że mocarstwa interweniujące będą i nadal działać w najzupełniejszem porozumieniu. Zestawiamy tu ich głosy, tak, jak je podaje telegram paryzki z 18go b. m.: *Pays* utrzymuje, że odpowiedź rosyjska nie zdaje się nastręczać żadnych zupełnie zaspokajających konkluzyi. Trzy mocarstwa jednak pozostaną w zupełnej jedności, ażeby żądać od Rosyi przyjęcia swego programu. Austrya odrzuciła energicznie zabiegi pruskie ku zwichnięciu porozumienia trzech mocarstw. — *Patrie* stwierdza również porozumienie pomiędzy trzema mocarstwami, i dodaje, że Rosya uczyniła ostatniemi dniami kroki u gabinetu austryackiego, ale Austrya obstaje przy zupełnem przystąpieniu swojem do polityki Francyi i Anglii. — *Nation* przynosi analizę odpowiedzi rosyjskiej, która przyjmuje sześć punktów. Odrzucając zawieszenie broni w zasadzie, oświadcza Rosya, że przytłumienie powstania musi iść dalej swoim trybem aż do przywrócenia władzy Cara w Polsce. Wtedy dopiero możnaby nadać reformy przyznane już przez Cesarza a żądane przez trzy mocarstwa. Opierając się na opinii publicznej w Rosyi, ale zarazem uznając prawo mocarstw, które podpisały traktat wiedeński, przyjmuje Rosya konferencyę w zasadzie, ale żąda, ażeby tylko Prusy, Rosya, Austrya, Francya i Anglia były do niej przypuszczone, a inne mocarstwa żeby zawezwane zostały dopiero po przywróceniu porozumienia, by brać udział w decyzyi ostatecznej. *Nation* dodaje: „Co nas zadziwia w tej odpowiedzi, jest to ta okoliczność, że duch i treść depeszy Gorczakowa niezupełnie odpowiada wyobrażeniom, jakie miano o tem we Francyi. Ale mimo to istnieją jeszcze szansy pokoju.“ — *Constitutionnel* nakonice podnosi również porozumienie trzech mocarstw, które będą rozważać notę rosyjską.

Dalszy jednak telegram z Paryża z 19. b. m. donosi, że finansowy świat francuski został cokolwiek zaalarmowany zbrojeniem się Rosyi. Mówiono o bliskiem wysłaniu marszałka Niela do Petersburga, a oraz o możliwem zerwaniu stosunków dyplomatycznych, jeżliby Rosya nie chciała ustąpić. Tymczasem *Monitor* milczy jak zaklęty o całej tej sprawie i odwraca uwagę kraju w inną zupełnie stronę. Mianowicie ogłasza organ urzędowy z 19. b. m. najprzód raport jenerała Foreya o poddaniu się Meksyku, a dalej poświęca dłuższy artykuł sprawie uwięzienia pięciu podróżnych na statku francuskim w Genuy. W tym względzie oświadcza *Monitor* że Francya uważa ten krok za wielce pożałowania godny i żąda naprawienia jego; a organ rządowy spodziewa się, że gotowość rządu włoskiego do udzielenia wszelkiej satysfakcyi, odpowie z pewnością przyjaznemu umiarkowaniu reklamacyi francuskiej.

Jakoż te nadzieje *Monitora* utwierdza już poniekąd telegram dzisiejszy z Turynu z 19go b. m. Podług niego bowiem rozstrzygnął departament, do sporów internacyonalnych, że rząd włoski nie miał prawa aresztować pięciu brygantów na pokładzie okrętu „Anuis“. Konwencya pocztowa z roku 1860 stawia statki pocztowe na równi z okrętami wojennemi, i usuwa ich pasażerów z pod jurysdykcyi lokalnej i władzy policyjnej. Dalej donosi ten telegram, że Francya obstaje stanowczo przy uwolnieniu więźniów, ale oraz daje do zrozumienia, że zasada wydania może stać się podstawą osobnej umowy w takich wypadkach.

Dzien. Powsz. z 18go b. m. donosi w urzędowej części swojej, że Wielki Książę Konstanty wyjechał tego dnia do Petersburga na coroczne morskie praktyczne zajęcia. Przypominamy przy tej sposobności, że już od kilku dni zapowiadały dzienniki bliski wyjazd Wielkiego Księcia, dodając jednak przytem, że prawdopodobnie nie powróci już więcej na swoje stanowisko. Ten sam *Dzien. Powsz.* donosi dalej, że margrabia Wielopolski otrzymał dwumiesięczny urlop na podróż do Cesarstwa i za granicę. Z widowni walki nie ma dziś żadnych wiadomości.

Z Rzymu podaje wychodzący w Wiedniu *Wiestnik* korespondencyę opisującą obszernie uroczystość tysiącletniej rocznicy św. Apostołów sławiańskich Cyryla i Metoda odprawioną w Rzymie dnia 5. b. m. w cerkwi sławiańsko-iliryjskiej Św. Hieronima. W wigilię odpustu dnia 4. b. m. w sobotę odprawiły się w rzeczonej cerkwi uroczyste nieszpory, na których celebrował Jego Excelencya ksiądz Arcybiskup *Wierzchlejski*, poczem cerkiew Śgo Hieronima wspaniale była oświetlona. Nazajutrz rano odprawił JM. ksiądz biskup Przemyski *Tomasz Polański* cichą mszę św. przed pobocznym ołtarzem św. Apostołów Cyryla i Metoda, a potem celebrował sumę JMc. ksiądz biskup *Spiridion Litwinowicz* w asystencyi księży kanoników *Szaszkiewicza* i *Malinowskiego*. Jako dyakoni asystowali ksiądz Dr. *Sylwester Sembratowicz i ks. Kierniakiewicz* z dyecezyi Chełmskiej. Do asysty służyło czterech księży obrządku greckiego przebywających w Rzymie, mianowicie jeden Grek, drugi Malchita, trzeci Chaldejczyk a czwarty ks. *Baczyński* przełożony seminaryum wiedeńskiego. Mnóstwo pobożnych, między nimi wysocy dygnitarze, c. k. ambasador JEx. baron *Bach*, jego sekretarz baron Wolkenheim, arcybiskup grecki *Missyr* i t. d. obecni byli w cerkwi. Po nabożeństwie ruskiem było kazanie w języku ilirskim. Na nieszporach celebrował jałmużnik Ojca św. Arcybiskup książę *Hohenlohe*. Korespondent wyraża nadzieję, że sprawa tycząca się obrzędu ruskiego w Galicyi pomyślnie zostanie załatwioną. Dzień wyjazdu delegatów ruskich jeszcze nie oznaczony, lecz powrót ich zapewne wkrótce nastąpi. Dnia 7go b. m. miał Jego Excel. ksiądz Arcybiskup *Wierzchlejski* posłuchanie u Jego Świątobliwości Papieża. Była to, jak dodaje korespondent, zapewne audyencya pożegnawcza.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 20. lipca. *(Zwłoki nieznanego mężczyzny.)* Magistrat król. stołecznego miasta Lwowa podaje do wiadomości, co następuje: Na dniu 19. lipca b. r. wyciągnięto zwłoki utopionego mężczyzny około 60 lat mającego, ubranego w letniej siwej kapocie i podobnych spodniach ze stawu Pełczyńskiego.

Nie mając żadnych wiadomości o nazwisku i pochodzeniu tegoż człowieka, podaje się do wiadomości publicznej z zawezwaniem, ażeby, jeżeliby kto bliższe szczegóły o wspomnionym człowieku wiedział, takowe IV. biurowi tutejszego magistratu w krótkiej drodze doniósł.

Wiedeń, 19go lipca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Jak słychać, wyjedzie Najjaśn. Pani w przyszły czwartek z Kissingen, i powróci na Bamberg, Regensburg i Passawy do Wiednia.

Pruski minister wojny *Roon* był przedwczoraj w przejeździe z Ischlu we Wiedniu.

Ustawa finansowa na przeciąg czasu od dnia 1. listopada 1863 do dnia ostatniego grudnia 1864 roku na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych złożona, opiewa jak następuje:

Art. I. Ogólne wydatki państwa na periodę finansową od dnia 1. listopada 1863 do dnia 31. grudnia 1864 roku ustanowione są w sumie 614,613.417 złotych waluty austryackiej, a mianowicie wydatki zwyczajne w sumie 512,500.716 zł. w. a., a nadzwyczajne w sumie 102,112.701 zł. w. a.

Art. II. Szczegółowy rozkład i wykaz sum etatowych dla każdego z osobna ministeryum lub zakładu przeznaczonych, obejmuje pierwsza część dołączającego się budżetu państwa.

Kredyta zawotowane na wydatki według szczegółowych rozdziałów i tytułów budżetu państwa, tak co do potrzeb żwyczajnych jak i nadzwyczajnych, nie mogą być użyte jeno na cele w odpowiednich rozdziałach i tytułach wymienione.

Art. III. Wydatki zwyczajne w artykule I. powołane pokryte zostaną wpływami zwyczajnemi z podatków obecnie istniejących, tak stałych jak i niestałych, tudzież innych dochodów państwa, w drugiej części dołączonego budżetu wymienionych, w sumie 521.677.096 zł. w. a. preliminowanych.

Art. IV. Do pokrycia wydatków nadzwyczajnych w art. I. powołanych, służyć ma najprzód nadwyżka w dochodach zwyczajnych 9,176.380 zł. w. a. wynoszącą a następnie wpływy nadzwyczajne. w drugiej części budżetu wymienione, w ogóle w sumie 59,396.475 zł. wal. austr. preliminowane.

Art. V. Wpływy nadzwyczajne w art. IV. powołane, zrealizowane być mają ze źródeł następujących, a mianowicie:

1. Z podwyższenia dodatku do podatków rozporządzeniem cesarskiem z dnia 13. maja 1859 r. nr. 88. D. pr. p. zaprowadzonego, do podwójnej tegoż dodatku wysokości przy podatkach następujących a mianowicie:

a) przy podatku gruntowym,
b) „ „ domowo czynszowym,
c) „ „ domowo klasowym,
d) „ „ przemysłowo handlowym w królestwie lombadzko weneckim,
e) przy podatku dochodowym; nadto
f) przez podwyższenie podatku dochodowego od procentów od długu państwa, obligacyj stanowych i publicznych z 5 na 7 od sta, tak jak według prawa finansowego zdnia 19. grudnia 1862 r. nr. 101. Dzien. praw pańs. na rok administracyjny 1863 ustanowione zostało, a które to podwyższenie i na peryodę finansową 1864 roku utrzymane być ma.

2. Z podwyższenia opłaty od cukru z płodów krajowych wyrabianego, tak jak według prawa z dnia 29. października 1862 r. nr. 89 Dz. pr. p. zaprowadzone zostało, z przedłużeniem tegoż podwyższenia na peryodę finansową 1864 roku.

3. Z utrzymania na peryod finansowy 1864 r. zmian, w prawach z dnia 9. lutego i 2. sierpnia 1850, względem opłat stemplowych, prawem z dnia 13. grudnia 1862 roku, nr. 89. Dz. pr. p. zaprowadzonych.

4. Z uchwalenia w peryodę finansową 1864 podatku nadzwyczajnego, według prawa dopiero zapaść mającego.

Art. VI. Pozostający jeszcze niedobór, w sumie 33,539.846 zł. wal. austr. na drodze kredytu pokryty być ma.

Art. VII. Minister skarbu prawo niniejsze wykonać ma i zarazem upoważniony zostaje do przeprowadzenia operacyi kredytowej, art. VI. przewidzianej, w sposób finansy państwa najmniej obciążający.

(Posiedzenie izby deputowanych z 18. lipca.)

Na ławie ministeryalnej: Schmerling, Mecséry, Lasser, Plener. Burger, Hein.

Po odczytaniu protokołu i zakomunikowaniu, co nadeszło, następuje odczyt dwóch interpelacyi. Pierwsza przez hr. Potockiego i jego towarzyszy wniesiona odnosi się do rozruchów w Krakowie, i stawia całemu ministerstwu następujące zapytania: 1) czy rząd ogranicza się na sprawozdaniu władz papieskich, czy zarządzi rozległe śledztwo; 2) czy rząd nie chciałby wydać polecenia do władz krajowych galicyjskich, a w szczególności krakowskich, aby do ludu nie strzelano bez poprzedniczego wezwania do rozejścia się. Deputowany galicyjskiego sejmu krajowego Benoe chciał telegrafować do Dra. Zyblikiewicza do Wiednia o wydarzonych niespokojnościach, ale urząd telegraficzny w Krakowie nie przyjął telegramu i nie wyekspedywował, z tej przyczyny interpelujący stawia następujące zapytania: 1) czy krakowski urząd telegraficzny nie tylko w formalnym ale i materyalnym względzie zastosował się do instrukcyi; 2) czy te instrukcye sięgają tak daleko, aby nawet deputowani rady państwa podczas posiedzeń nie mogli być drogą telegraficzną zawiadomieni o tak ważnych wypadkach w kraju rodzinnym.

Druga przez Eugeniusza hr. Kińskiego i towarzyszy do całego ministerstwa względem internowania wniesiona interpelacya stawia zapytanie: 1) czy wys. ministeryum zechce zakomunikować izbie powody, które do internowania spowodowały; i 2) osnowę międzynarodowych umów lub traktatów, jeżeli w tym względzie były zawarte.

Następuje przystąpienie do porządku dziennego. Pierwszym przedmiotem jest wybór wydziału do obrady nad sprawozdaniem komisyi długu państwa. Po oddaniu kartek, skrutynium odbywa się po za obrębem sali. Drugim przedmiotem jest pierwszy odczyt wniosku Mühlfelda względem wypuszczenia §. 7. w ustępie o notaryatach. Zniesienie przeszkód z przyczyny wyznań. Prezydent daje wnioskodawcy głos do umotywowania wniosku.

Mühlfeld oświadcza, że wniesiona przez niego petycya kilku koncypientów religii izraelickiej skłoniła go postawić ten wniosek, chociaż miał także powody wyższe od tych, które są w petycyi zawarte. Musi się usprawiedliwić, dlaczego on, który zeszłego roku proponował uchwalić wielką ustawę (edykt religijny) teraz z taką małą częścią występuje w izbie. Zrobił smutne doświadczenie. Z jednej strony dowiedział się na przeszłej sesyi, że izba nie chciała, aby przez wydział wypracowana ustawa religijna przyszła na porządek dzienny, bo w przeciwnym razie na mocy uchwały izby byłaby uchwała weszła na porządek dzienny. Podobnież wydarzyło się rządowi, który w maju 1861 przyrzekł przedłożyć projekt ustawy względem uregulowania międzynarodowych stosunków kościoła katolickiego do wyznań niekatolickich. Ta ustawa nie została przedłożona izbie, ponieważ jak oświadczył minister stanu trzeba było pierwej przeprowadzić układy z stolicą papieską, co się do dziś nie powiodło.

Te dwa fakta przekonały go, że nie jest na czasie występować z tą wielką ustawą, ale powstaje zadanie według możności starać się pojedyńczemi ustawami osiągnąć niektóre ulepszenia. Mowca rozwija dalej historyę prawodawstwa wyznań od r. 1849 i zaleca swój wniosek, ponieważ wypuszczenia §. 7. z ustawy o notaryatach nic nie zmieni w systemie tejże. Drugi ustęp swego wniosku (utworzenie stałego wydziału do spraw wyznań religijnych) odwołuje wnioskodawca, ponieważ tenże mógłby być przeszkodą do szybkiego załatwienia pierwszego ustępu, a natomiast proponuje utworzyć wydział, któryby zbadał jego wniosek, (propozycya przy głosowaniu przyjęta). Następuje wyjawienie skrutynium wybory wydziału do sprawozdania komisyi długu państwa. Wybrani zostali: Degli Alberti, Flekh, Wohlwend, (a dla uzupełnienia) Kirchmayer. Hagenauer, Hopfen, Gschier, Stamm, i (w skutek ściślejszego wyboru między deputowanymi Walterskirschen, Dobblhof i Skene) Dobblhof. Do wydziału mającego się zająć wnioskiem Mühlfelda wybrani zostali: Gutowski, Kuranda, Mühlfeld, hr. Mazzuchelli, Hagenauer, Wężyk, Lohninger, Van der Strass, Kuziemski. Wydział ukonstytuował się i obrał prezydującym hr. Mazzuchelli, a sekretarzem Van der Strass.

Na porządku dziennym jest pierwszy odczyt ustawy o zamieszkaniu prawnem. Tinti proponuje odesłać ją do wydziału z 9 członków. Dobblhof radzi, aby wydział składał się z 12 członków, ponieważ pożądanem jest, aby specyalne stosunki krajów pojedyńczych były dokładnie znane.

Wniosek Dobblhofa zostaje przyjęty, i następuje wybór. Wybrani zostali: Rechbauer, Heyss, Mogielnicki, Dobblhof, Herbst, Stieger, Wohlwend, Ruczka, Berger, Grebmer (a dla uzupełnienia) Derbitsch, i (przy ściślejszym wyborze między Kaiserem i Stummerem) Stummer.

Ostatnim przedmiotem porządku dziennego jest pierwszy odczyt budżetu na r. 1864. Dr. Herbst proponuje wybrać wydział z 9 członków do obrady nad tymże. Wniosek zostaje przyjęty, a wybrani do wydziału są: Kaiserfeld, Grocholski, Gross, Herbst, Rothkirch (a dla uzupełnienia) Szabel, Taschek, Van der Strass, Tinti.

Przyszłe posiedzenie nastąpi 23go b. m.

Francya.

Paryż, 16. lipca. *(Różne wiadomości.) La France* zamieściła artykuł następujący: „Zdaje się, iż kwestya zawieszenia broni, o której wczoraj mówiliśmy, ważne zajmie miejsce w negocyacyach dyplomatycznych. Jawnem jest, że konferencya zebrania do narady na zasadzie sześciu punktów proponowanych, znajdowałaby się w nader fałszywem położeniu, zbierając się wśród przeciwnych namiętności wojną domową rozżarzonych. Koniecznym więc wstępem tego wielkiego rozjemstwa musi być zawieszenie broni, doradzane z taką mądrością i z takiem umiarkowaniem w depeszach lorda Russella i p. Drouin de Lhuys. W chwili otwarcia negocyacyj, walka ustać musi. Jest to tak prostem, tak jasnem, tak zgodnem z interesami polityków i z natchnieniem ludzkości, iż być nie może, ażeby w Petersburgu nie zostało uznane.“

„Lecz zawieszenie broni, tak jak my go rozumiemy, nie może to być, jak już wspominaliśmy, traktat między dwoma stronami wojnę prowadzącemi, ale raczej pewien rodzaj umowy jednostronnej, wychodzący z inicyatywy cesarza Aleksandra, zadosyć czyniący polityce i ludzkości, bez narażenia jego godności.“

Independance belge donosi z Paryża z pewnego, jak twierdzi źródła, iż p. Drouin de Lhuys miał konferencyę z panem Budbergiem, któremu oświadczył, iż jeżeli warunek zawieszenia broni przez Rosyę nie będzie przyjęty, w takim razie Francya przyjęcie sześciu punktów jako niebyłe uważać musi. Baron Budberg odrzekł, iż pod tym względem do dworu swego odwołać się musi, wątpi wszelako, ażeby tenże przystał na zawieszenie broni. Wiadomości z powodu tej trudności w Paryżu obiegające, nie miałyby tak wielkiej wagi, gdyby się nie był pojawił jednocześnie artykuł dziennika *La France* powyżej zamieszczony, zawieszenie broni jak konieczne wystawiający. Nadto londyński *Morning-Post* organ palmerstoński zamieścił drugi artykuł przeciwko Rosyi, gwałtowniejszy jak wszystko to co dotąd w Anglii było pisane. W artykule tym *Morning-Post* twierdzi, iż rząd angielski pragnie zaiste uniknąć wojny, o ile to z honorem Anglii zgodzić się może, bo między wojną a niesławą wybór Anglii nie może być wątpliwy. *Independance belge* z swej strony robi uwagę, iż nadeszła podobno chwila, w której dyplomacya wyznać będzie musiała niemoc swoję załatwienia sprawy polskiej, w której z taką nierozwagą prawie wyzywająco wystąpiła, a w którą się wdawać wcale nie była powinna.

Ostatni parowiec pocztowy z Nowego-Jorku do Liverpolu przybyły nic nie wspomina o zajeciu stolicy Meksyku przez wojsko francuskie. Wypłynął on z nowego Jorku 4go lipca, w którym to dniu musianoby wiedzieć w tem mieście o zajeciu Meksyku, które w dniu 6. czerwca nastąpić miało, jak o tem depesza z San Francesco w Kalifornii donosiła. Z Paryża wyglądają z wielkiem wytężeniem przybycia pocztowego parowca z Veracruz do Saint-Nazaire, który urzędowe depesze dowódcy francuskiego przywiezie.

Dziennik *la Patrie* zapewnia, iż ciało prawodawcze nie będzie zwołane przed miesiacem listopadem. to jest w przeciągu sześciu miesiecy po wyborach, jak to konstytucya przepisuje.

Posiedzenia senatu jednocześnie zarazem otwarte być mają i senatowi ważne bardzo projekta do praw niebawem złożone beda.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 17. lipca. *(Wyjazd Wielopolskiego.)* JW. naczelnik rządu cywilnego hr. Wielopolski Margrabia Myszkowski, wraz z małżonką opuścił w dniu wczorajszym Warszawę, udając się do wód za granicę.

(Doniesienia z Warszawy.) Według wiarogodnych doniesień, które *Schles. Ztg.* otrzymuje z Warszawy, margrabia Wielopolski otrzymał własnoręczne pismo Cesarza Alexandra, w którem w wdzięcznem uznaniu jego dotychczasowych wiernych usług powiedziano, że Jego ces. Mość i na przyszłość zamyśla z nich korzystać, jak tylko stosunki dozwolą. Doniesienie dziennika „Niepodległość“ że wystąpienie Wielopolskiego nie jest wcale dowodem stracenia łaski, potwierdza się przezto.

Pomiędzy księżmi, których w skutek ogłoszenia żałoby kościelnej w Warszawie aresztowano, jest także przeor klasztoru XX. Trynitarzy na Solcu, który miał rozgrzeszyć tych z żandarmeryi polskiej, co egzekwowali wyroki śmierci. Oberpolicmajster wydał rozkaz, zabraniający noszenia lasek okutych, mianowicie z gałkami napełnionemi ołowiem. Wykraczający przeciw temu będą natychmiast aresztowani. D. 12. i 13. b. m. zamordowano znowu w Warszawie dwóch policyantów.

Rosya.

Petersburg, 11. lipca. *(Zwołanie sejmu finlandzkiego.)* W ostatnim numerze urzędowego dziennika Wielkiego księstwa finlandzkiego *Finlands Allmän Tidning* z 26. czerwca (n. s.), ogłoszony został najwyższy manifest o zebraniu stanów ziemskich na sejm finlandzki, mający się odbywać w Helsingforsie od 15go września b. r. Manifest ten w przekładzie brzmi:

Z Bożej łaski *My Alexander II.*, Cesarz i samowładca wszech Rosyi, Król Polski, Wielki książę Finlandzki, i t. d.

„Oznajmiamy wam, Nasi poddani, ziemskie stany Wielkiego księstwa Finlandzkiego, hrabiowie, baronowie, rycerstwo i szlachta, arcybiskupie, biskupi, duchowieństwo, obywatele miast i włościanie, z pomocą Najwyższego, Naszą szczególną przychylność, monaższą życzliwość i najwyższą wolę.

Zwróciwszy najmiłościwszą uwagę na to, że mnóstwo spraw szczególnie ważnych i mających wpływ na dalszy rozwój pomyślności Wielkiego księstwa Finlandzkiego, potrzebuje roztrząśnięcia i współudziału stanów ziemskich, dla uzyskania takiego rozstrzygnięcia, które My, dla dobra kraju, mieliśmy na widoku i będąc przekonanymi, że stany ziemskie Wielkiego księstwa w swych obradach nad temi ważnemi dla ojczyzny sprawami, przyjmą Nasze błogie zamiary z ufnością, i poświęcą się spokojnemu i dojrzałemu roztrząśnięciu przedstawionych sobie spraw, jak tego zbadanie ich i powszechne dobro wymaga, zalecamy i rozkazujemy otworzyć ogólny sejm w Helsingforsie d. 3. (15.) września roku bieżącego.

W skutek tego wszystkie stany ziemskie Wielkiego księstwa Finlandzkiego, mają się stawić oznaczonego dnia do wspomnionego miasta; a mianowicie: rycerstwo i szlachta z zachowaniem tego, co w tym względzie było postanowione w przepisach o domu rycerskim z d. 6. czerwca 1626 r., i dodatku do takowych z d. 3. listopada 1778 r.; od duchowieństwa arcybiskup aboski, biskupowie borgoski i kuopioski i po jednej duchownej osobie z każdego przeorstwa; od stanu miejskiego nie więcej dwóch pełnomocników z każdego nadmorskiego lub wewnętrznego wielkiego miasta, a z mniejszych miast po jednym pełnomocniku; od stanu włościańskiego, po jednym deputowanym z każdego okręgu sądowego (damsaga), we wszystkiem zgodnie z obowiązującemi przepisami co do reprezentantów sejmowych. Wszyscy wybrani reprezentanci powinni być opatrzeni w należyte pełnomocnictwa, żeby bez zwłoki można było przystąpić do rozstrząśnięcia spraw, jakie uznamy za stosowne poddać rozwadze sejmu.

Oczekując od wszystkich i każdego z was, ścisłego wykonania tej Naszej monarszej woli, i polecając was opiece Najwyższego, pozostajemy dla was, szczególną Cesarską Naszą łaską przychylnymi.“

Dan w Carskiem Siole dnia 6. (18.) czerwca 1863 r.

Alexander.

Minister sekretarz stanu hrabia *Armfeld.*

(Wypadki powstania na Litwie.) *Jener. Kor.* z 18. b. m. pisze: O wypadkach na teatrze wojny w Litwie podaje *Inwalid* ruski świeże sprawozdania. Widać z nich, że powstańcy we wszystkich częściach tej rozległej prowincyi walczą uporczywie. Sprawozdanie rosyjskie mówi, że próbowano wszelkich środków, aby zniszczyć korpusa powstańców dowodzone przez Maćkiewicza, Jezierskiego i Jabłonowskiego, ale ani od jenerała Czertkowa, ani od pułkownika Paszyna, który w tej okolicy operują, nie nadeszły doniesienia: *Inwalid* wylicza kilka utarczek, stoczonych zeszłego miesiąca. Dnia 18. walczył major Sorgiel pod wsią Kotarly przeciw 600 powstańcom; dnia 20. major Tryzny pod miasteczkiem Kelmy przeciw powstańcom dowodzonym przez Simkiewicza i Matuszewicza; a w bagnach Brzezowskich pod wsią Guty walczył podpułkownik Blumenthal przeciw korpusowi powstańców, którego dowódca nie jest znany z nazwiska. Tenże korpus, chociaż według sprawozdania rosyjskiego zupełnie rozproszony, walczył w kilka dni później z majorem Skorobogatowem, i ze strony rosyjskiej miano stracić 10 w poległych a 17 rannych. Nadto operują kolumny rosyjskie pod pułkownikami Borowskim i Kazamlą, i majorem Wernerem, ale nie osięgają żadnych rezultatów. Dalej wspomina jeszcze sprawozdanie rosyjskie o potyczce pod wsią Daczyszki w powiecie lidzkim, tudzież o innej pomiędzy Lelekantami i Gedroicami, i o trzeciej pod Lokonianami gdzie powstańcami dowodzili Ostrog i Albertus. Pod miasteczkiem Stalin walczył Traugut, przeciw majorowi Kamzer. Pomiędzy powstańcami pod Korkoczewiczem, Laskowskim i Swientorzeckim, a wojskiem rosyjskiem dowodzonem przez jenerała Zabolockoj zaszło także wiele utarczek. Wszystkie te potyczki były stoczone między 20. a 25. czerwca.

Kronika.

(Fundacya ś. p. Wincentego Łodzia Ponińskiego.) Wczoraj przed południem odbyło się w zabudowaniu stowarzyszenia czeladzi rzemieślniczej w obecności c. k. komisarza rządowego, tudzież delegatów rady miejskiej i izby handlowo-przemysłowej publiczne losowanie premiów z fundacyi ś. p. Wincentego Łodzia Ponińskiego. Losujących było 155. Pierwsze premium w kwocie 621 zł. 91 c. w. a. uzyskał Felix Grabowski, drugie w kwocie 518 zł. 26 c. Edward Ślimakowski, trzecie w kwocie 414 zł. 61 c. Jan Kwaśniewski. Wszyszy trzej czeladnicy krawieccy z pracowni tutejszego obywatela, członka rady miejskiej p. Jana Wieczyńskiego. Czwarte premium w kwocie 310 zł. 95 c. otrzymał Michał Bocek, czeladnik szewski.

(Nieszczęsne wypadki.) Dnia 28. z. m. utonął w Czabarówce w obwodzie czortkowskim, kąpiąc się w tamtejszym stawie 24letni włościanin Paweł Jurków.

W tem samem miejscu i obwodzie wydarzył się w kilka dni potem, mianowicie 4. b. m. inny nieszczęsny wypadek; w tamtejszej grubie do kopania gliny zapadła się ziemia i zasypała chłopca imieniem Franciszka Żywca, którego mimo spiesznego ratunku wydobyto już bez życia.

(Zabójstwo.) Dnia 30. z. m. pokłóciło się trzech urlopników w karczmie w Jazłowcu w obwodzie czortkowskim, i wszczęła się między nimi bójka, którą jeden z nich, mianowicie Jurko Łoziński z 22go batalionu strzelców przepłacił życiem. Ohudwu winowajców oddano przynależnej władzy wojskowej.

(Port paryzki.) Niektóre dzienniki — pisze „Monitor“ — donosząc temi dniami o projektowanym przez towarzystwo prywatne kanale morskim miedzy Paryżem i Dieppe, wyrażały się o tem w taki sposób, jak gdyby rząd zezwolił już w zasadzie na to wielkie przedsiębiorstwo: Tak jednakże nie jest. Tyle tylko jest prawdy o tem doniesieniu, że pewne towarzystwo żądało upoważnienie, by mogło na własny rachunek, niebezpieczeństwo i odpowiedzialność przedsiębrać przygotowawcze kroki do budowy tego kanału. To upoważnienie zostało mu udzielone, ale z tego nie należy jeszcze bynajmniej wyprowadzać wniosku, jakoby ze strony rządu znalazło to przedsiębiorstwo pomyślne przyjęcie.

(Wychowanie publiczne w Indyach.) Dziennik „The Educational Times“ podaje ciekawe date statystyczne dotyczące wychowania publicznego w Indyach wschodnich. W Indyach liczą w ogóle do 30,000.000 (?) dzieci. Z tych 160.000 pobiera wychowanie przy współdziałaniu misyonarzy, a 127.513, przy spółdziałaniu rządu, a mianowicie: stowarzyszenie kościelne misyonarzy (The Church missionary Society) utrzymuje przeszło 780 szkół, w których znajduje się 12 nauczycieli europejczyków, 846 krajowców, i około 27.000 uczących się. Londyńskie stowarzyszenie missionary (The London Missionary Society) ma 319 szkól z 589 nauczycielami z krajowców i około 3000 uczniów. Kościół wolny szkocki liczy w swych szkołach uczących się 9132; Baptyści —2500; jeśli do tego dołączymy liczbę uczących się w szkołach zostających pod zarządem niektórych stowarzyszeń religijnych, to ogólna cyfra dzieci pobierających wychowanie chrześciańskie dojdzie do 100.000. Liczba kolegiów i szkół utrzymywanych przez rząd jest następująca: w Bengalu 281 z 14.493 uczącymi się; w Madras 142 i 8583; w Bombay 610 i 25.197; w Pundżabie, oraz w Delhi 150 i 8301; w północno-zachodnich prowincyach 2944 szkół i kolegiów z 68.689 uczącymi się; w ogóle zaś 4131 szkół i kollegiów z 125.263 uczącymi się. Dołączywszy do tego Agrę i niektóre inne prowincye wewnętrzne, liczba ta dojdzie do 4158 szkół rozmaitego rodzaju i 127.513 uczących się.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wiedeń, 18. lipca. *(Targ wiedeński na bydło.)* (Raport tygodniowy od 12. do 18. lipca.) Spęd bydła rzeźnego na targu wynosił 3141 sztuk, wagi 450—680 ℔ sztuka. Z tego sprzedano dla Wiednia 1747 sztuk. Płacono za cetnar 23 zł. 50 c. — 27 zł. 50 c., a za sztukę 112 zł. 50 c. — 182 zł. 50 c. w. a. — Spęd drobnego bydła wynosił: Cieląt 2171 sztuk — funt po 12—20 c., owiec 1990 sztuk — funt po 19 — 21 c.; jagniąt 103, para po 5 do 10 zł. w. a.; nierogacizny młodej 296 — funt po 26—28 c., średniej, 169 — po 20—22 c., a starej 871 sztuk po 22—24 c. w. a. za funt.

Złoczów, 10go lipca. W drugiej połowie z. m. były na tutejszych targach następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:									
	Busk		Sassów		Zborów		Załośce		Złoczów	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.
	waluty austryackiej									
Mec pszenicy	3	11	3	.	2	83	3	.	3	30
„ żyta	1	84	2	.	1	60	2	.	2	5
„ jęczmienia . . .	2	.	2	.	1	60	1	60	1	93
„ owsa	1	36	1	80	1	50	1	65	1	60
„ hreczki	2	.	2	25	2	.	2	.	2	43
„ kukurudzy . . .	.	.	2	50	.	.	.	.	.	.
„ kartofli	1	26	1	.	.	.	.	.	.	97
Cetnar siana	1	6	1	30	1	20	1	30	1	30
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	9	70	3	50	5	.	7	55	5	60
„ „ miękiego	7	80	2	.	4	.	5	27	4	50
Funt mięsa wołowego	.	14	.	12	.	12	.	12	.	14
Mas okowity	.	53	.	45	.	38	.	36	.	54

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. lipca.

Hotel George: PP. Cywiński Miecz., z Telacz. — Stojowski Michał, z Potoka. — Komar Tytus, z Uścia. — Jędrzejowicz Stan., z Felsztyna. — Wiśniewski Henryk, z Dobrzan.

Hotel europejski: Morawski Wład., z Sawaluszek. — Stojowski Bol., z Chlebna.

Hotel Langa: Torosiewicz Mikołaj, z Sopowa. — Torosiewicz Jan, z Kujdaniec.

Hotel angielski: Jakubowicz Grzeg., z Czyżykowa. — Wiktor Franc., z Gorzyc.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. lipca.

PP. Żardecki Alex, do Dołhego. — Szymański Rom., do Wrzempla. — Hr. Romerskirch Karol, do Żabna. — Pawlikowski Wład., do Małnowa. — Grocholscy Ludwik i Miecz., do Hrycowa. — Leśniewicz Wic., na Podole. — Maliński Michał, na Wołyń.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. lipca 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	326.17	+ 9.3	76.4	zachodni	sł.	pogoda
2. god. po poł.	326.07	+16.2	56.7	„	„	pochmurno
10.god.wiecz.	326.19	+11.6	84.9	połud.-zach.	„	„

T E A T R.

Dziś teatr niemiecki: **„Hohe Brücke und tiefer Graben"**, oder **„Ein Stockwerk zu tief"**, krotochwila w 1 akcie z francuzkiego. Nastąpi: **„Ein gebildeter Hausknecht"**, oder **„Verfehlte Prüfungen"**, krotochwila w 1 akcie ze spiewami. Między aktami: **Rapsode hongroise**, odegra na skrzypcach p. *Bruckmann*.

Kurs lwowski.

Dnia 20. lipca.

		gotówka		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	25½	5	30½
Dukat cesarski	„ „	5	28½	5	34
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	9	9	18½
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	76	1	78
Talar pruski	„ „	1	66	1	68
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „			—	13
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	48	76	66
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	24	79	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	38	75	30
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	55	82	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	202	25	204	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	76	10
5% pożyczka narodowa	81	80
Losy z 1860 roku	100	—
Akcye banku wiedeńskiego	794	—
„ „ kredytowego	190	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	111	90
Dukat pojedyńczy	5	35
Srebro	110	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	73.—	73.10
„ „ bez kuponów zwrotny po 5% . . .	96.—	96.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.40	82.50
od kwiet. do paźd. po 5%	82.50	82.60
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	76.80	76.90
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% .	77.—	77.20
dtto. po 4½%	69.25	69.75
dtto. „ 4%	61.—	61.50
dtto. „ 3%	46.50	47.—
dtto. „ 2½%	28.50	39.50
dtto. „ 1%	15.30	15.40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	159.50	160.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . . .	157.50	158.—
Przez. do wyl. z r. 1854	96.25	96.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	101.50	101.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	101.80	102.—
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	72.—	73.—
„ 4½%	68.25	68.75
„ 4%	60.50	61.—
„ 3½%	52.50	53.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	59.50	61.—
„ 2¼%	52.—	53.—
„ 2%	47.—	48.—
„ 1¾%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą . „ 5%	72.—	73.—
„ 4½%	68.25	68.75
„ 4%	60.50	61.—

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi .	87.75	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	90.—	91.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	87.50	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	91.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	88.50
Węgier	76.50	77.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem. . .	75.25	75.75
Kroacyi i Slawonii	75.25	75.75
Galicyi	74.75	75.—
Siedmiogrodu . .	74.50	75.—
Bukowina . .	74.50	74.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	73.75	74.—
Lomb. wen. poż. z r. 1859	92.—	93.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	60.50	61.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	60.50	61.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	30.—	31.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł. . . .	27.—	—.—
„ 2½% „ 100 „ . . .	22.50	—.—
„ 2¼% „ 100 „ . . .	20.25	—.—
„ 2% „ 100 „ . . .	18.—	—.—
„ 1¾% „ 100 „ . . .	15.50	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego . . .	797.—	798.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	194.—	194.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	649.—	651.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1704.—	1706.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	200.50	201.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	148.—	148.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	129.50	129.75
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	253.—	254.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	202.—	202.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	675.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	237.—	239.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	165.—	167.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	445.—	446.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	248.—	250.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	392.—	395.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a. . . .	255.—	258.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	163.—	163.50

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	103.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	—.—	—.—
przeznaczone do los. po 5% . .	92.—	92.50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5% .	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5% . .	87.85	87.95
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	75.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a. . . .	94.75	95.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.15	89.30
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	121.50	122.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	117.—	117.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.25	80.75
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Lloyda za 100 zł. . . .	—.—	92.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.25	96.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w.a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133.80	134.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	92.75	93.25
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	34.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	93.50	94.50
Salma „ 40 „ „	36.50	36.75
Palfiego „ 40 „ „	37.—	37.50
Clarego „ 40 „ „	34.50	35.—
St. Genois „ 40 „ „	36.50	37.—
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „	20.50	20.75
Keglevicha 10 „	15.—	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.30	94.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	94.30	94.40
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. . .	83.25	83.30
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt. . .	111.15	111.30
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wl.	43.90	43.95
Marsylia za 100 fr. . . .	44.05	44.10
Paryż za 100 fr.	44.15	44.15
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a .	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a. .	—.—	

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5.30½	5.31½
dtto. pełnej wagi . .	5.30½	5.31½
Korona	15.30	15.35
20frankówka	8.90	8.91
Rosyjski imperyał . . .	9.12	9.15
Talar związkowy . . .	1.65	1.65½
Srebro	109.65	110.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudynski.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.